

РЕШЕНИЕ

№ 14441

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **2094** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба на Й. В. И. чрез адв. Д. Т., против Решение № 4627 от 23.10.2024 г. постановено по нахд № 5767/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 8-ми с-в, с което е потвърден електронен фиш серия К № 6562513, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 ЗДвП във вр. с чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 2, т. 3 ЗДвП на Й. В. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП. В касационната жалба се излагат доводи, че решението е постановено в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила, както и наказанието е явно несправедливо. Прави се оплакване, че съдът неправилно е приел, че в случая е налице доказана „повторност“, доколкото представения от АНО ЕФ серия К № 4849098 няма данни кога е влязъл в сила, доколкото няма представена разписка или друг документ, който да удостоверява връчването. На следващо място се обосновава, че в обжалвания електронен фиш не е посочено конкретно по коя от изброените хипотези на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП е извършено повторно нарушението, за да може да се узнае в какво се обвинява жалбоподателя, респ. за какво точно е санкциониран. Не било отчетено от съда, че в представената по делото Снимка/Клип/Изображение липсват редица реквизити, доколкото няма посочване на рег. № на заснетото МПС, не е посочен № на автомобила на МВР, в което е било поставено АТСС, няма и посочване какво точно е превишението и дали е приспаднал толеранс и какъв е той, не е посочена

и посоката на движение. Съдът неправилно не е отчел, че в протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. липсват съществени реквизити от съдържанието му, като са налице и съществени противоречия. Прави се оплакване, че съдът нито е съобразил, нито е коментирал възражението относно неспазването на ал. 3 на чл. 10 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. Неправилно съдът не е коментирал възражението относно чл. 34 от ЗАНН, поради което не е отчел и неспазването на срока, предвиден в чл. 34 от ЗАНН в случая. По тези подробно мотивирани оплаквания се прави искане съдът да отмени решението на СРС и да отмени електронния фиш. В условията на евентуалност моли съда да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС със задължителни указания по прилагането и тълкуването на закона. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, редовно призован, не изпраща представител. Излага становище по съществото на повдигнатия касационен спор, като моли жалбата да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното съдебното решение да се потвърди. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност, в случай на претендирано адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП поддържа становище за неоснователност на касационната жалба и прави искане за оставяне в сила решението на СРС.

Административен съд – София – град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил електронен фиш серия К № 6562513, издадено от СДВР, с който на Й. В. И. е наложена административно наказание - глоба в размер на 200 лв., за нарушение на чл.21 ал.2 от ЗДвП. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 02.11.2022г., е издадена разпечатка от автоматизирано техническо средство, за това че моторно превозно средство „М. ГЛА 4 М.“, с ДК [рег.номер на МПС] , около 11:21 ч. на същата дата, се е движел по Автомагистрала „Т.“, 1 - ви км, бензиностанция „Петрол“ с посока на движение от [населено място] към [населено място]. При ограничение от пътен знак В26 /разрешена стойност на скоростта 80 км/, моторното превозно средство преминало със скорост от 107 км./ч., като е отразено превишената разрешената скорост с 27 км./ч.

В следствие на Й. И., собственик на превозното средство е издаден електронен фиш серия К № 6562513, с което нарушението е квалифицирано като такова по чл.21 ал.2 от ЗДвП. Наложено му е административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл. 182, ал.4 вр. ал.2, т.3 ЗДвП като е посочено нарушението да е извършено в условия на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К № 4849098. Въз основа на тези обстоятелства първоинстанционният съд е обосновал извод, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

С оспореното решение СРС е потвърдил ЕФ. При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касатора - нарушение по чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДвП в условията на повторност. В конкретния случай АНО е обосновал квалификацията признак за повторност на деянието, съобразявайки дефиницията в § 1, т. 33 от ДР на ЗДвП, като е посочил приложимия състав по чл.182, ал.4, вр. ал.2, т.4 от ЗДвП, съответстващ на установеното превишаване на скоростта въведено с пътен знак В-26 извън населено място.

Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон.

Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в необходимия обем. Изложените съображения действително са лаконични, но решението е правилно като краен резултат. Не е вярно твърдението, че към протокола по чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з – 532 от 12.05.2015г. липсват съществени реквизити от съдържанието му. Използването на мобилната АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол по чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з – 532 от 12.05.2015г., в който са посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, началото и края на работната смяна и номерата на първия и последния запис. Данните в протокола, ведно с данните, съдържащи се в снимката на процесното МПС, безспорно установяват, че нарушението е установено на посочената дата и час. Снимката съдържа всички необходими реквизити и в частност указание за установената скорост – 111 км./ч., от което е видно, че възприетата скорост от 107 км./ч. във фиша е определена след приспадане на предвидения в закона толеранс от 3 км./ч. Видът на техническото средство, чрез което е било установено нарушението, също е посочен в протокола. Правилна е преценката на съда, че процесният електронен фиш съдържа всички задължителни реквизити по закони в частност, какви са основанията за определяне на наказанието при условията на повторност. Правилна е преценката за липса на каквито и да било процесуални нарушения във връзка с посочената правна квалификация.

Съдът намира за неоснователно възражението на касатора, че с решението не са посочени ясни и конкретни данни във връзка с това, че нарушението е направено в условията на повторност. За да бъде извършено повторно едно нарушение е необходимо нарушението да е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. ЕФ серия К № 4849098 на ОДМВР В. Т. е връчен на 04.03.2022г. влязъл в сила, както и глобата е платена. Процесното нарушение е извършено на 01.11.2022г. тоест в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 4849098 на ОДМВР В. Т.. В представената с административната преписка справка за водач са налице данни кога е връчен електронен фиш серия К № 4849098. Този документ е официален свидетелстващ документ, достоверността му не е била оспорена на надлежен ред и съдът е бил длъжен да зачете удостоверените със справката обстоятелства.

Наложената санкция е съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП визираща, че при превишаване на максимално разрешената скорост извън населено място се наказва за превишаване от 21 км/ч до 30 км/ч се налага наказание глоба в размер на 100 лв., респективно двойният размер на същата се равнява на 200 лв., поради което наложената глоба в размер на 200 лв. е правилно определена, тъй като автомобилът се е движил със скорост от 107 км/ч., т.е. с 27 км/ч. над допустимата скорост.

От събраните по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на електронния фиш не са изтекли давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, нито абсолютната давност по чл. 81, ал.3 във връзка с чл. 80, ал.1, т. 5 НК е изтекла към настоящия момент. Наложено наказание е в законоустановения размер, затова и решението, с което се потвърждава електронният фиш, е изцяло съобразено с материалния закон.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на 80 лева за касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4627 от 23.10.2024 г. постановено по нахд № 5767/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 8-ми с-в.

ОСЪЖДА Й. В. И. да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, сумата от 80 лв. деловодни разноси.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ